

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 25
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ
Ετησία Συνδρομή Δρ. 50

ΟΙ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΙΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ένα έτος συμπληρωται αφ' ου εισήλασαν οι νοικοκυραίοι εις τον Δήμον.

Η οικονομική κατάσταση του Δήμου δεν ήτο και τόσο ανθηρά. Πιεζόμενος αφ' ενός από πολ- λές ανάγκας και μάλιστα από τας βαρυτάτας υποχρεώσεις του ήλεκτροφωτισμού και αφ' ετέ- ρου παρέχων επανειλημμένα ά- ναστολάς της εισπράξεως των δημοτικών φόρων εις τους άτυ- χήσαντας κατόπιν των συνεχών άφοριών και των σεισμών δημιό- τας του, μόλις επήρκει διά να καλύπτει τὰ στοιχειώδη έξοδα διοικήσεως. Δι' ο και η κατά την πρώτην τετραετίαν έκδηλω- θείσα εξόρμησις του πρώην δη- μάρχου κ. Μαγδάλη διά την κα- τασκευήν έργων και τόν έξωρχί- σμόν του Πολυγύρου έμειώθη αι- σθητώς. Έξ άλλου η άγροτική ασφάλεια, το σπουδαιότερον ζή- τημα το όποιον ενδιαφέρει τους κτηματίας Πολυγύρου, ειχε ου- πιαστικώς καταργηθή. Διά ταυ- τα ειχε δημιουργηθή ζωηρά δυ- σφορία του λαού η όποια κατέ- ληξε εις το να άνοιξη τας πύλας του Δήμου εις τους σημερινούς νοικοκυραίους. Διότι αυτοί εφώ- ναζον περισσότερον όλων των άλ- λων διά την άθλιαν οικονομικήν κατάστασιν του Δήμου, την ό- ποίαν άπέδιδον εις άλογίστους σπατάλας, διότι αυτοί κατεφέρον το κατά της συμβάσεως του ή- λεκτροφωτισμού, διότι αυτοί ύ- πέσχοντο ότι θα ύδρευον τον Πο- λύγυρον άπ' άκρου εις άκρον, διότι αυτοί διερρήγγυον τὰ ύμά- τια των διά την έλλειψιν της ά- γρασφαλείας την όποιαν διεκή- ρυττον ότι θα επέβαλον, διότι τέλος αυτοί, ως όπαδοί του ήθι- κού ρυθμού, θα κατόρθωνον να άποσπάσωσι όλην την προσοχήν και την εύνοιαν της κυβερνήσεως ύπερ του Δήμου Πολυγύρου.

Αί επαγγελίαι των είναι τόσο νωπαι ώστε ήχουν ακόμα εις τὰ ύτα μας.

Ένα έτος νοικοκυρωσύνης συμπληρωται και δυνάμεθα έ- πομένως να κάμωμεν τόν άπολο- γισμόν αυτού. "Ας μη μάς ει- πουν ότι βιαζόμεθα πολύ, ότι πρέ- πει να περιμένωμεν το τέλος της τετραετίας η της 24ετίας του κ. Δημάρχου, διά να κρίνωμεν τας πράξεις του. Είναι τοις πάσι γνω- στόν, ότι η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται. "Αλλ' η τετραε- τία του κ. Δημάρχου έχει σκο- τινιάση από το πρώτον έτος, και δι' αυτό θεωρούμεν καθήκον μας να ελέγξωμεν τὰ μέχρι τουδε γε-

νόμενα διά να προλάβωμεν έκτρα- χηλισμούς και να υπενθυμίσω- μεν καθήκοντα και υποσχέσεις. Διότι, δυστυχώς, οι πλείστοι ά- πό τους άρχοντας, μόλις επιβούν επί της Αρχής, μεθύσκονται ά- πό την εξουσίαν, λησμονούν τας υποσχέσεις των και χάνουν την συναίσθησιν της πραγματικότη- τος.

Το αυτό συνέβη και εις τον ή- μέτερον κ. Δημάρχον, ο όποιος, μεθυσθείς από την άνέλπιστον έ- πιτυχίαν του και φανταζόμενος ότι όλοι ήμεεις, ο λαός, που πα- ρακολουθούμεν τας πράξεις του τόν χειροκροτούμεν, άπειλεί τους άτυχείς συμβούλους του ότι θα τους πάψη και θα κάθεται επί 24 χρόνια εις τον σβέρκο μας. Και μόνη αυτή η άπειλή η ό- ποία εξέφυγε του έρκους των ό- δόντων του κ. Δημάρχου, είναι άρκετή διά να τον χαρακτηρίση. "Αλλ' οι σύμβουλοι ήρκέσθησαν να γελάσουν, διότι γνωρίζουν κα- λώς τον άνθρωπον και τας εξά- φεις του.

Άλλοίμονό μας όμως αν εξα- κολουθήσουν μετά της αυτής ά- παθείας να του κάμουν τὰ κέφια του. Τότε γίνονται όχι άπλώς συ- νεπύθθυνοι αλλά οι κύριοι υπεύ- θυνοι των πράξεων του κ. Δημά- ρχου, όταν αφίνουν τούτον έλευ- θερον και ανεξέλεγκτον να κά- η ό,τι του καπνίση. Και δυστυχώς ως ένα άβουλον σώμα παρουσιά- ζεται το δεκαοκτακέφαλον δημο- τικόν συμβούλιον, μέχρι τουδε τουλάχιστον, πλην δύο τριών ευθαρσών συμβούλων, οι όποιοι διά της στάσεως των άπέδειξαν ότι είναι πραγματικοί αντιπρό- σωποι του λαού. Οι άλλοι δεν τολμούν να εκφέρουν την γνώμη- των, μη τυχόν εξαφθί ό κ. Δη- μάρχος.

Ούτω εφήφισαν ανεξέλεγκτως 500 δραχμάς διά ήμερησίαν ά- ποζημίωσιν του κ. Δημάρχου ο- σάκις μεταβαίνει εις Αθήνας και 300 δραχμάς ήμερησίαν άποζη- μίωσιν διά την Θεσσαλονίκην. Και ο κ. Δημάρχος τετράκις η πεντάκις μέχρι τουδε κατήλθε εις τας Αθήνας με άποτέλεσμα 0 και διά φύλλου πήδημα μετα- βαίνει εις Θεσ/νίκην διά δήθεν ύ- ποθέσεις του Δήμου συναποκομί- ζων 00. Το ταμείον του Δήμου έπλουτίσθη ήδη επαρκώς, εισε- πράχθησαν διά του χωροφύλα- κος από το ύστέρημα των φτω- χών Πολυγυρινών όλα τὰ καθυ- στερούμενα και πλην αυτών βα- ρύτατος έρανικός κατάλογος επι- βληθείς, εισεπράχθη μέχρις όδο-

λου και επλήρωσε τὰ ταμεία του Δήμου.

Ίδού λοιπόν, η πρώτη υπό- σχεσις διά την άνόρθωσιν των οικονομικών του Δήμου πως έ-πραγματοποιήθη.

Και τώρα αρχίζουν τὰ έργα. Μετά τὰ πολυώδυνα ταξείδια, μετά τας παχείας υποσχέσεις πε- ρι χορηγήσεως 200.000 δραχμ. ως πρώτη δόσις, παρά της ύπη- ρείας των σεισμοπαθών διά την συμπλήρωσιν της ύδρεύσεως του Πολυγύρου, χορηγήθησαν επί τέλους 50.000 δραχμαί χρησι- μοποιηθείσαι διά την συμπλήρω- σιν του ύδραγωγείου του Αγίου Γεωργίου και την επισκευήν του ύδραγωγείου της Αγ. Μαγ- δαληνης. Το τι έγινε είναι ευ- κολον να το φαντασθή τις, αφού τώρα κατά τον χειμώνα το νερό δεν επαρκεί και πολλάκις οι κρουνοί δεν τρέχουν. Τι δε πρό- κειται να γίνη με την ύδρευσιν των Ανηλίων, ένας Θεός το ξεύ- ρει. Εκείνο μόνον που γνωρίζο- μεν είναι ότι, ενώ υπάρχουν ά- κόμη δημόται οι όποιοι υποφέ- ρουν διά μίαν στάμναν νερό, ύ- πάρχουν και τινες άλλοι προνο- μιούχοι εις τους όποιους επε- τράπη να διοχετεύσουν εις τας οικίας των το νερό του Δήμου, διά το όποιον έδαπανήθησαν πολ- λά χρήματα του δημοτικού τα- μείου και κατεβλήθη η προσω- πική εργασία όλων των δημοτών, άντι 30 μόνον δραχ. μηνιαίως.

Και ο ήλεκτροφωτισμός παρα- μένει ως έχει, καταβάλλεται δε πᾶσα προσπάθεια να κατοχυρω- θούν και να μη θιγούν τὰ συμ- φέροντα της εταιρείας, παρά τας επανειλημμένας συστάσεις του άρμοδίου ύπουργείου διά την έ- λάττωσιν της καταναλώσεως του ρεύματος και την κατά κιλοβάτ πληρωμην και παρά το δικαίωμα το όποιον έχει ήδη το Δημοτικόν συμβούλιον, μετά την λήξιν της άρχικής πενταετούς συμβάσεως, διά την προκήρυξιν νέου μειοδο- τικού διαγωνισμού.

Άλλά τι να ειπωμεν διά την υγείαν της πόλεως την όποιαν έχει αναλάβη εργολαβικώς ο κ. Δημάρχος Ιατρός. Ένώ παρου- σιάσθησαν κρούσματα διφθερίτι- δος, ενώ η όστρακιά μας περισφιγ- γει και μάς άπειλεί, ο Ιατρός κ. Δημάρχος δεν έλαβε καμμίαν πρόνοιαν. Δεν εφρόντισε να έμβο- λιασθούν προληπτικώς οι τρυφε- ροί βλαστοί των δημοτών, αφού δεν ώρίσθη αυτός και... νομιάτρος, Άλλοίμονό μας τώρα αν μάς βρηή καμμιά αρρώστεια και δεν προσ-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ

Την ελληνικωτάτην Δωδεκάνη- σον, το περιλάμπρον στολίδι του Αιγαίου εδρε την ευκαιρίαν και κά- τέλαθεν η Ιταλία κατά τον Ιταλο- Τουρκικόν πόλεμον του 1912

Από της εποχής εκείνης οι Έλ- ληνες της Δωδεκανήσου, άντι της άπαλλαγής των από τον βάρβαρον τουρκικόν ζυγόν, περιέπεσαν εις την χειροτέραν δουλείαν της φασι- στικής Ιταλίας. Εν τούτοις παρά τας πέσεις και τους διωγμούς, πα- ρά την εξαγοράν της συνειδήσεως όλίγων τιων προδοτών, η μεγίστη πλειονότης του λαού της Δωδεκά- νησου εξακολουθεί να παραμένη με άκραίφην ελληνικά αισθήματα, τὰ όποια δεν παραλείπει να εκδηλώνη εις πάσαν ευκαιρίαν.

Αί επακολουθούσαι πέσεις και διωγμοί των υποδούλων Δωδεκανη-

σιών, εξεγειρουν πάσαν αλόβητον έλευθέραν ελληνικήν συνείδησιν κα- τὰ των δήθεν πολιτισμένων Ιταλο- φασιστών, οι όποιοι εξακολουθούν να διακηρύττουν τὰ ελληνικά των αισθήματα.

Απ' άκρου εις άκρον όλόκληρος ο ελληνισμός μαίνεται διά τας εξαγ- γελθείσας νέας βάρβαρότητας των Ιταλών εις βάρος των Δωδεκανη- σίων. Εις την Πανελληνιον ταύτην εξέγερσιν συνενώνόμεν και ήμεεις την έντονον αγανάκτησιν και δια- μαρτυρίαν της Χαλκιδικής, ύπερ των καταπιεζομένων Δωδεκανησί- ων, ευχόμενοι βπως συνταμειθη- σσον το δυνατόν ο χρόνος καθ' ον θα επικρατήση το Δίκαιον και θα πραγματοποιηθη ο άκοίμητος πόθος όλων των άλυτρώτων αδελφών μας.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ-ΒΑΛΤΗΣ

Το ζήτημα του δρόμου Μουδα- νίων—Βάλτης φαίνεται ότι έχει βαλ- τώση και πάλιν, από τας επιμόνους προσπάθειας των Βαλτινών όπως ο δρόμος διέληθ εκ των Αγροτικών Φυλακών, παρά την τελευταίαν ά- πόφασιν της άρμοδίας ύπηρεσίας, ήτις έχαραξε αυτόν διά μέσου της Αθύτου.

Με τας δικαιολογίας ταύτας κο- σκινίζεται και ξανακοσκινίζεται το φλέγον τουτο ζήτημα το όποιον εν- διαφέρει όλην την Κασσάνδραν, διό- τι φαίνεται ότι δεν υπάρχει πραγ- ματική διάθεσις γ'ά...ζύμωμα. Άλ- λως, ο δρόμος ούτος θα ειχε τελει- ώση, αλλά δυστυχώς ουτε καν άρ- χή έγινε.

Ας ελπίσωμεν όμως ότι θα άρ- χίση τουλάχιστον τώρα, εφ' όσον πλησιάζουν αι Γερουσιαστικά εκλο- γαί, διότι είναι αδύνατον να συνε-

ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΝ Τ.Τ.Τ.

Πολλάκις παρατηρείται μεγάλη καθυστέρησις του άνοιγματος του σάκκου των εφημερίδων, οι δε πολ- ιται άγωνιούν από της στιγμής της άφιξεως του ταχυδρομικού αυτοκι- νήτου, αναμένοντες να προμηθευ- θούν την εφημερίδα της προτιμή- σεως των.

Και αν και το ταχυδρομικόν αυ- τοκίνητον καταφθάνει συνήθως κα- τὰ τας μεσημβρινάς ώρας της άρ- γίας, δεν φανταζόμεθα να είναι δύ- σκολον όπως αναμένη εκ των περιτρο- πής εις καθ' εκάστην εκ των ταχυ-δρομικών υπαλληλίων διά το άνοιγ- μα του σάκκου των εφημερίδων και τόν έλεγχον των δεμάτων αυτών. Την παράκλησιν αυτήν των άνυ- ποιούντων αναγνωστών διαβιάζο- μεν προς τον κ. Προϊστάμενον.

χίζεται η κοσοίδια των ταλαιπω- ρούμενων Κασσανδρινών.

λάβομεν τον κ. δήμαρχόν μας ως Ιατρόν. Η εισοδος του δημοτ. Νοσοκομ. Θεσ/κης είναι κλειστή.

Και ερχόμεθα εις το ζήτημα της άγροτικής ασφαλείας, διά το όποιον ο κ. Κότσιανος συνεχέν- τρωσε τας ψήφους όλων των κτη- ματιών του Πολυγύρου 0+0+0 =Μηδεν εις το πηλίκον! Πλή- ρης άνυπαρξία άγροτικής ασφα- λείας, τελεία εγκατάλειψις της κτηματικής περιουσίας των δη- μοτών εις τας όρέξεις των κτη- νοτρόφων, πλήρης άσудоσία, ά- φου ουδεμία άγροζήμια άπεκα- λύφθη και έτιμωρήθη από τας διαπραττομένας καθημερινώς εις τε την παρά τον Πολύγυρον άμ- πελουργικήν ζώνην ως και εις την κάτωθεν αυτού εκτεινομένην έλαιοκομικήν ζώνην. Και εν τού- τοις οι κ. κ. δημ. σύμβουλοι γε- λώντες έχορήγησαν εις τον κ. δή- μαρχον πίστωσιν 10.000 δρ. διά τόν έμβολιασμόν των άγχορνι- τοιών!

Εκ των άνω συμπεραίνεται σαφώς, ότι ουδεις των εν τῷ Δήμῳ έχει

συναίσθησιν της Ιερότητος και της αξίας του δημοτικού χρήμα- τος, το όποιον εισπράττεται εκ του αίματος των δημοτών, και το όποιον διατίθεται μετά τσαούτης ελαφρότητας. Από ποιους; από αυτούς οι όποιοι κατηγορούσαγ τους άλλους επί σπατάλη, από αυτούς τους λεγομένους νοικοκυ- ραίους, οι όποιοι όταν μεν πρό- κειται να δαπανήσουν καμμίαν δεκάραν εκ του ιδιωτικού των ταμείου γίνονται εις άκρον φει- δωλοί, αντιθέτως δε μεταβάλλο- νται εις τόσο άνοιχοχέρηδες ο- ταν πρόκειται να διασκορπίσουγ τὰ χρήματα των άλλων.

Η πρώτη όμως άπαίτησις των δημοτών και το πρώτιστον καθήκον των δημοτικών και κοι- νοτικών άρχών είναι η μετά πά- σης φειδούς και τιμιότητος δια- χείρησις των κοινών χρημάτων. Αυτό άς έχουν πάντοτε ύπ' όψιν των όλοι οι διαχειρίζομενοι τὰ κοινά, αν επιθυμούν πραγμα- τικά να φανούν άντάξιοι της έμ- πιστοσύνης του λαού.

ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΚΟΙΝΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

ΠΑΛΗΟΥΡΙ. Ἐν συνεχείᾳ τῶν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 20 φύλλον τῆς «Χαλκιδικῆς» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον τὸ «Φλέγον Ζήτημα τοῦ Παληουρίου Ἐκμετάλλευσις τοῦ Δάσους Κανίστρου» δημοσιεύομεν καὶ τὰ ἑξῆς:

Ὅπως εἶπα στὸ προηγούμενον, ἐγινε ἡ μὴ κανονικὴ διανομὴ τοῦ ὡς ἄνω δάσους ἀπὸ τὸ συνεργεῖον τοῦ κ. Ζαχ. Τσατσαρώνη. Τώρα φυσικὴ συνέπεια ἦτο νὰ προβοῦμε στὴν ἐκχέρσωσι, πρᾶγμα πολὺ δύσκολον σὲ μᾶς τοὺς χωριάτες, ὡς μὴ διαθετόντες τὰ κατάλληλα μέσα. Μεγάλαις Ἐταιρείαις στρέψαν τὰ βλέμματά τους πᾶνω στὴν ἐκχέρσωσι τοῦ δάσους αὐτοῦ, διότι εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ἐκχέρσωσις θὰ προσφέρει μεγάλου κέρδους.

Πρὸς τὰ ἀπὸ λίγας μέρας ἦρθε γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ κάποιος ἔμπορος ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὀνόματι Γεωργακόπουλος τὸν ὅποιον ἀμέσως δὲν μποροῦμε νὰ χαρακτηρήσουμε (ὡς ἄνθρωπον πού ἐλέπτουμε γιὰ πρώτη φορά). Φάνηκε ἕως οὗ ὅτι ἔπειτα τοῦ εἶχε ὄρεξι νὰ δουλέψῃ καὶ θέλησι νὰ ἀναλάβῃ μὴ τέτοια ἐπιχειρήσι. Μόλις εἶδε τὸ δάσος ἀμέσως προβαίνει στὴν σύνταξι τοῦ συμβολαίου, μὲ ἔρως τοὺς ὁποῖους ἔλοι ξέρομε ὅτι ἦσαν εὐνοϊκοὶ ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ὅτι δήποτε τροποποιήσι θέλαμε, ὁ ἄνθρωπος τὴν δεχότανε, διότι ὅπως εἶπα, εἶχε ὄρεξι νὰ δουλέψῃ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ δικὴ μᾶς δουλειὰ νὰ γίνῃ.

Μποροῦμε ἔως νὰ συνεννοηθοῦμε γιὰ ὅτι δήποτε ζήτημα ἔλοι μᾶς; Ὁχι! Τὴν μὴ στιγμὴν λέμε καὶ τὴν ἄλλη ξελέμε. Πού ὀφείλεται αὐτὸ; βέβαια εἰς τὴν ἐλαφροτήτητα τοῦ μυαλοῦ μᾶς, εἰς τὴν ἐπιφανειακὴν ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων. Ὅπως σ' ἄλλα τὰ χωριά ἔτσι καὶ στὸ δικὸ μᾶς δὲν θὰ πάψουν νὰ εἶναι ἕρμαια τῶν παθῶν τῶν καὶ τοῦ κομποτισμοῦ τῶν μερικῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ ὅποιοι ἀντιδρῶν σὲ κάθε ζήτημα τοῦ χωριοῦ μᾶς. Δὲν θέλω νὰ τοὺς κατηγορήσω διότι τοῦλάχιστον στὸ προκειμένον ζήτημα (στὴν ἐκχέρσωσι) δικαίωμα μᾶς εἶναι στὸν καθένα νὰ κάνουμε τοὺς κλήρους μᾶς ὅτι θέλομε. Δὲν ἔπρεπε ὅμως νὰ σκεφθοῦν πᾶνω στὴν ἐκχέρσωσι κάπως εὐρύτερα, κάπως ἀντικειμενικώτερα; Δὲν φταῖνε ὅμως αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι διότι πέσανε θύματα κάποιου δικηγόρου ἀπὸ τὴν Ἀθήνα κ. Τσατσαρώνη, ἀδελφοῦ τοῦ κ. Ζαχ. Τσατσαρώνη, ἀνθρώπου συμφερτολόγου, ὅστις βέβαια τόσο φροντίζει γιὰ τὸ χωριὸ του, ὅσο καὶ ὁ ἀδελφός του κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ δάσους. Σ' αὐτοὺς δὲ πάλιν πέσαμε θύματα ἡμεῖς οἱ ἀπλοῖκοι χωριάτες καὶ δὲν ὑπογράψαμε στὰ συμβόλαια τοῦ Γεωργακοπούλου. Ὁ κ. αὐτός, ὁ δικηγόρος, πού ξέρει πολλά, σὰν δικηγόρος, βέβαια ἀντέδρασε μαζὺ μὲ τὸ συγγενολόγι τοῦ σὲ ἓνα ζήτημα σπουδαῖο γιὰ τὸ χωριὸ μᾶς, ἀντέδρασε στὴ καλῆ διαθέσει τοῦ Γεωργακοπούλου νὰ καταθέσῃ 150.000 δραχμ. πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Σχολείου μᾶς, ἐν ἡ περιπτώσει ἔλοι μᾶς ἀπὸ κοινού δίναναι τὴν ἐκχέρσωσι: τῶν κλήρων μᾶς σ' αὐτόν. Ἔργον βέβαια ἱερόν, διότι τὸ Σχολεῖο μᾶς εἶναι ἀχωρήσι οὗ στεγάζονται καὶ φθεῖρονται τὰ παιδιὰ μᾶς, αἱ τρυφερὲς αὐτὲς ὑπάρξεις.

Πάνω στὴ συζήτησι γιὰ τὸν ἴσον αὐτὸν σκοπὸν ἔλοι μᾶς εἰμότες παρόντες καὶ οἱ δασκάλοι μαζὺ

οἱ ὅποιοι κατὰ θέλησιν νὰ ποῦν γιὰ τὸ Σχολεῖο, ἀλλὰ βρέθησαν ἀντιμέτωποι πρὸς τοῖους; Πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ ταμίαν τῆς σχολικῆς ἐφορίας, οἱ ὅποιοι σὰν κεραυνοὶ ἐπέπεσαν κατὰ τῶν δασκάλων, νομίσαντες ὅτι βρισκόμαστε στὴν ἐποχὴ τοῦ Ξέρξου καὶ φάνηκαν σὰν σατραπαὶ τῆς Μ. Ἀσίας. Ἐρωτῶ τοὺς κ. αὐτοὺς στὴν προκειμένην περίπτωσι, — τοῦλάχιστον κατὰ τὴν γνώμην μου— δὲν εἶχαν ὑποχρέωσι σὰν σχολικοὶ ἐφοροί, νὰ συμβουλευθοῦν τοὺς δασκάλους οἱ ὅποιοι κατὰ παραπάνω ξέρον ἀπὸ μᾶς τοὺς χωριάτες; Νὰ πού φάνηκε ὅτι ὁ Γεωργακόπουλος φρόντιζε περισσότερο γιὰ τὸ χωριὸ μᾶς, ἀπὸ τὸν συμπατριῶτην μᾶς δικηγόρον.

Ἀναθέτω λέει τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ σχολείου εἰς τὸν κ. Τσατσαρώνη. Ὁ κ. Τσατσαρώνης ἀνέλαβε τὴν σύνταξιν αὐτὴν ἐφ' ὅσον εἶδε ὅτι ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἔμπορου του (ἦταν παρὼν καὶ κάποιος ὀνόματι Κυπριώτης ὑπάλληλος τοῦ ἔμπορου γιὰ τὸν ὅποιον ἐνδιαφέρετο ὁ κ. δικηγόρος) ἀπεσφύρησε, (γιὰ μὴ στιγμὴν βέβαια) ἐλέποντας τὴν ἀμετὰ τρεπτον ἀπόφασιν ἢν ἔλαβε ὁ Γεωργακόπουλος μετὰ τοὺς ἴδιους ὄρους νὰ ἀνεγείρῃ καὶ τὸ σχολεῖο μᾶς. Πόσο λέτε ἀσχολήθηκε μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου; Μιὰ δολικὴν μέρα. Στὸ διάστημα αὐτὸ βέβαια τοῦ εἶμεινε καιρὸς νὰ τὰ ψήσῃ μὲ τὸν ἔμπορόν του.

Πῶς θὰ ἐνδιαφερθῇ λιγάκι γιὰ τὸ χωριὸ του, ἐφ' ὅσον ἐὰν ἐγένετο μὴ τέτοια δουλειὰ θὰ ἐθίγε τὸ ἀτομικὸν τοῦ συμφέρον, τὴν προμήθειαν ἐν πρώτοις καὶ δευτέρον ὁ ἀδελφός του δὲν θὰ εὕρισκε δουλειὰ γιὰ τὸν ὅποιον λίγο φρόντιζε; Ὁ καταφερτζής αὐτὸς ἄνθρωπος τί κάμει, ἐφ' ὅσον ἔβλεπε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ κανένα τρωτὸ πᾶνω στὴν σύνταξιν τῶν ὄρων τοῦ συμβολαίου. Προσθέτει καὶ τὸν ἑξῆς ὄρον: Νὰ ὑποχρεοῦται ὁ Γεωργακόπουλος ἐντὸς (6) ἡμερῶν νὰ καταβάλλῃ ὡς χρηματικὴν ἐγγύησιν 150.000 δραχμ. πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ σχολείου. Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει δὲν καταβάλλει τὸ ἄνω ποσὸν νὰ χάσῃ καθε δικαίωμα πᾶνω στὴν ἐκχέρσωσι, νὰ ἀναλάβῃ δὲ τὴν ἐκχέρσωσι ἄλλη εἰσαίρεσις μὲ τοὺς ἴδιους ὄρους. Ἐταιρεία πάλι δικὴ του (τοῦ δικηγόρου φυσικά). Ἐρωτῶ τὸν κ. Τσατσαρώνη, ἦτο λογικὸν αὐτό; ἐφ' ὅσον γιὰ τὸ ταξεῖδι μόνον ἂν ἔδω στὴν Ἀθήνα χρειάζονται τόσες μέρες ὕστερα ἀπὸ τὰ σημερινὰ χάλια τῆς συγκοινωνίας καὶ πότε; μέσα τοῦ χειμῶνος.

—Νὰ πατριωτισμοῦς!— ἔλοι μᾶς τὸ καταλάβει, ἅς εἶμαστε καὶ χωριάτες, ἄλλως τε τὰ πράγματα φωνάζουν μόνον τῶν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίνουμε ἐμπιστοσύνη στοὺς συμφερτολόγους αὐτοὺς ἀνθρώπους.

Ἄς εἶναι ὅμως τὸ πάθημα θὰ μᾶς γίνῃ μάθημα. Σεῖς κύριε τῶς πρόεδρε δὲν ἀνοίγατε τὸ χρυσὸ σας στόμα, μαζὺ μὲ τὸ συμβούλιόν σας κατὰ νὰ πῆτε; Σ' ὄλους τοὺς ὄρους συμφωνήσατε καὶ μόνον στὸ ζήτημα μᾶς τῆς προθεσμίας τῆς καταβολῆς τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ διαφωνοῦσατε, δὲν εἶναι ἔτσι; Δὲν ἦτο φύσει ἀδύνατον νὰ γίνῃ τὸ πρᾶγμα αὐτό;

Δὲν ἔπρεπε σεῖς ὡς ἀρχὴ τοῦ χωριοῦ μᾶς, νὰ δάλετε στὴ θέσει τοῦ τὸν κ. δικηγόρον—διότι δὲν ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ δικηγόρον— καὶ νὰ δώσῃ μὴ μεγαλυτέρα προθεσμία αὐτὸν πού ἐνδιαφέρετο κάπως γιὰ

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΕΡΕΒΙΝΘΕΛΑΙΟΥ & ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΗΡΩΣΗ ΤΟΝ ΦΟΡΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ἡ Ἐταιρεία Τερεβινθελαίου καὶ Κολοφωνίου, ἡ ὁποία ἐνοικίωσε διὰ συμβάσεως παρὰ τοῦ Κράτους τὰ δάση τῆς περιφέρειας Κασσάνδρας ἐπὶ μίαν δεκαετίαν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ρητίνης, ἐξακουθεὶ δυστροποῦσα νὰ καταβάλλῃ εἰς τὰς οἰκείας Κοινότητας τὸν ἀναλογουντα αὐταῖς κοινοτικὸν φόρον.

Αἱ κοινότητες ἐντὸς τῶν δασικῶν περιφερειῶν τῶν ὁποίων διενεργεῖται ἡ ρητινοσυλλογὴ, ἐκ τῆς ὁποίας κατὰ τὸ ἦτορον καὶ μᾶλλον ὑφίστανται σοβαρὰς ζημίας ἀπὸ δημοσιονομικῆς ἀπόψεως, τόσον ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν πεύκων διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τούτων ἐκ πληθμυλοῦς διαχωράσεως, ὅσον καὶ ἐκ τῶν συχνάκις λαμβανουσῶν χώρων ἐμπρηστικῶν πυρκαϊῶν ἐκ καθορῶν ἐνεργειῶν ἐκ μέρους τῶν ἀγανακτουμένων ρητινοσυλλεκτῶν, ὡς συνεβῆ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος εἰς τὰ δάση τῶν περιφερειῶν Καρποζόρας—Ἀγίας Παρασκευῆς. Δὲν πρέπει δὲ νὰ παρορῶνται καὶ νὰ ὑφίστανται τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν ἐκ τῆς καθυστέρησεως ἐνὸς νομίμου καὶ δικαίου φόρου, ἐκ τῆς εἰσπραξέως τοῦ ὁποίου θὰ ἐνισχυθῶσι κάπως οικονομικῶς διὰ τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τῶν κοινοτικῶν ἔργων ὁδοποιίας, ὑδροῦσεως καὶ τῶν ἄλλων.

Καὶ ὡς νὰ μὴ ἴσκει τοῦτο, ἡ ἐν λόγῳ εἰσαίρεσις καθυστέρει καὶ εἰς χροῖμα ἐκ παρακρίσεως τῆς ἐξαγομένης ρητίνης, τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ἐργατῶν οἱ ὅποιοι ἀντὶ εὐτελεσιαιτῆς ἀμοιβῆς ἐργάζονται πρὸς διαπλοτισμὸν αὐτῆς, ὁ ὁποῖος, ὡς μόνον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ἔχει τὴν ὅσον τὸ δυνατόν τελείαν ἐκμετάλλευσιν τοῦ τόπου μᾶς. Διότι ἐκ τῆς ρητινοσυλλογῆς, ἐπεξέτεινε τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς καὶ εἰς

τὸ χωριὸ; Ἀλλὰ σὰς ἦγε καὶ ἔφερε ὁ δικηγόρος κ. Τσατσαρώνης.

Ὅλοι μᾶς πιστεύω θὰ δάλαμε στὸ μυαλό μᾶς ὅτι ὁ αἴτιος γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ Σχολείου ἦτο ὁ κ. αὐτός. Αὐτὸς πέρεπεισε τὰ πνεύματα τοῦ ἀπλοῦ κοσμάκη, γὰρ νὰ ἀντιδρᾶσιν, ὥστε νὰ μὴ δοῦμε καὶ μετὰ οἱ Παληουριῶτες στὴ μέσῃ τοῦ χωριοῦ μᾶς ἓνα Σχολεῖο, αὐτὸς ὁ αἴτιος μὲ τὸ συγγενολόγι του. Κανεῖς δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι δὲν εἶμαστε ἱκανοὶ κατὰ νὰ κάνουμε κοινὸ, ἐπειδὴ βέβαια μᾶς διευθύνουν τὰ πάθη μᾶς. Πρέπει ὅμως νὰ ἀφίνομε ἀνεκμετάλλευστι κάθε περίστασι σὰν τὴν παρουσιασθεῖσαν τώρα δὲ ἡ δὲν πρέπει; Βέβαια ὄχι.

Καὶ τώρα τί κάναμε ὕστερα ἀπὸ τόσας μωρολογίας καὶ ἀπερισκεψίεις; Μιὰ τρύπα στὸ νερό. Διασκορπισθήκαμε σὰν τοῦ λαγοῦ τὰ παιδιὰ, δώσαμε τὴν ἐκχέρσωσι τῶν κλήρων μᾶς σὲ τρεῖς εἰσαίρεσις μὲ τὰς ὁποῖας ἕνας Θεὸς ξέρει πῶς θὰ τὰ ξεπλέξωμε.

Ἄς ξυπνήσωμε λιγάκι, ἅς βάλουμε στὸ μυαλό μᾶς ὅτι τότε θὰ προοδεύσουμε, ὅταν συσπειρωμένοι ἐπιδιώκουμε τὸ γενικὸ καλὸ, τὸ γενικὸ συμφέρον, τὴν πρωτοβουλία βέβαια τοῦ Κοινότη. Συμβουλίον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σχηματίσῃ σαφῆ ἰδέαν τοῦ ἀξιώματός του καὶ τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς τοῦ δώσαμε διὰ τῆς ψήφου μᾶς.

Δυστυχῶς ὅμως ὅτι καὶ ἂν παθαίνομε, ἀπὸ τὸ Κοινότη. Συμβούλιον τὰ παθαίνομε καὶ πολὺ σιωπᾶ λέει ἡ παροιμία «τὸ ψάρι ἀπὸ τὸ κεφάλι βρωμαίει».

Παληουριώτης

τὴν ὑλοτομικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν, ἐξευρίσκουσα δὴθεν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐργασίαν εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀπόρους βιοπαλαιστάς.

Καὶ χωρὶς νὰ ἐπεκταθῶμεν περὶ τοῦ περιγραφῆν τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῶν δασῶν μᾶς, καὶ τὴν ἀφαιμάξιν τὴν ὁποῖαν ἀνυπόπτως δοκιμάζουσι ταῦτα ἐξ ἐνὸς δημοσίου πλούτου, εἰς βάρος τῆς κτηνοτροφίας, τῆς μελισσοκομίας καὶ γεωργίας, ἡ ὁποία ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τείνῃ νὰ σημειώσῃ ἐλαττωματικὰς ἀποδόσεις εἰς παραγωγὴν, συνεπείᾳ τῆς φυσικῆς ἐπενεργείας τῶν πεύκων ἐπὶ τῆς βροχῆς διὰ τῆς ἠλεκτροπαραγωγῆς δυναμείας τῆς ρητίνης, ἥτις παίξει μεγάλον καὶ ἀναμφισβήτητον ρόλον, τόσον εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ τόπου μᾶς, ὅσον καὶ εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων διὰ τὰ πλούσια ἐνεργήματα ἐπὶ τῆς γεωργίας καὶ τῆς καθόλου πλουτοπαραγωγικῆς δυναμικότητος τῆς χώρας μᾶς.

Ἡ Ἐταιρεία πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἐκτὸς τοῦ δημοσίου φόρου, τὸν ὁποῖον καταβάλλει πρὸς τὸ Κράτος ἀπέναντι τῶν ὑποχρεώσεών της, ὀφείλει ἐκ παραλλήλου νὰ μὴ παραγνωρίσῃ καὶ τὰς Κοινότητας, πρὸς τὰς ὁποίας ἡ καταβολὴ τοῦ τοπικοῦ φόρου ἐξ ἴσου εἶναι δικαίος καὶ ἀναμφισβήτητος, ἐὰν ἐπιθυμῆ νὰ εὐρίσκειται ἐντάξει ἀπέναντι τοῦτων, καὶ ἅς σπεύσῃ τὸ ταχύτερον νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν καὶ συνεννόησιν προτοῦ αἱ Κοινότητες ἐξ ἀγανακτῆσεως κατέλθουν εἰς δικαστικὸν ἀγῶνα καὶ ζητήσωσι πα' αὐτῆς ὅτι ταῖς ἀγῆκει.

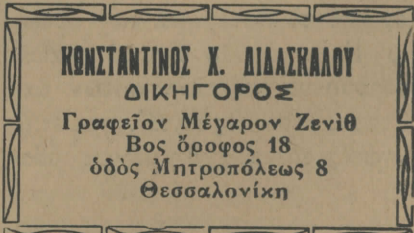
Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἰδίως τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας φρονούμεν ὅτι θὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀπόψεως ταύτης διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνός μᾶς, ὅστις εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπει εἰμὴ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς εἰσαίρεσις πρὸς τὰς Κοινότητας, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ τὰ κατοχυρώσῃ διὰ τῆς ἀνελλιπούς ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων. Αὐτὴν τὴν ἀξίωσιν ἔχουν αἱ Κοινότητες Κασσάνδρας καὶ ἐπιζητοῦμεν ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχουν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐποχὴ τῶν παρελκύνσεων εἶναι ἀναχρονιστικὴ καὶ μὴ βιώσιμος ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος μὲ νέας πολιτικοκοινωνικὰς ἐκφάνσεις.

Α. Δημητριάδης
ἀπόφ. τῶν π. ἐπιστημῶν

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἱατρόν Δῆμ. Γκλάβαν ὅστις ἔσωσε τὴν θυγατέραν μου ἐκ βεβαίου θανάτου πάσχουσαν ἐξ ἐκλαμψίας.

Θεοδ. Θεοδωροῦδης
ἐκ Ταξιάρχου

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΘΗ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Ἐνα ζήτημα πολιτικοκοινωνικόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμελετήθη σοβαρῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι καὶ τὸ χαρτοπαίγνιον, τοῦ ὁποίου αἱ ἀδειαι παρεχωρήθησαν ἀψυχολογίως καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας.

Τὸ γενικὸν μέτρον παραχωρήσεως ἀδειῶν εἰς τὰς μεγαλοπόλεις ὅπου ὑπάρχουν διάφοροι ἐπαγγελματικοὶ τάξεις με ψυχολογικὴν αὐτοδιάθεσιν τῶν πόρων ζωῆς ὑπὸ ποικιλίαν κοινωνικῶν ἀπατηρίσεων καὶ πάσης μορφῆς ἀποχρώσεων, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ καὶ πρὸς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ ἐργαζομένη τάξις, ὡς καθαρῶς γεωργικὴ, ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν ἐκ τοῦ κλονισμοῦ τῆς ἀνεργίας.

Οἱ ἀγρόται προωρισμένοι διὰ τὴν σκληρὰν καλλιέργειαν τῆς γῆς πρὸς προσπορισμὸν τῶν στοιχειωδῶν καὶ ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν τῆς ζωῆς τῶν ἐντὸς τῶν καλλιερητικῶν αὐτῶν προϊόντων, εὐκόλως παρασύρονται ἀπὸ τὸ πάθος τῆς χαρτοπαικτικῆς εὐνοίας τῆς τύχης, ἥτις προοιωνίζεται εὐκολοκαίανεν κόπου κέρδη. Ἐγκαταλείπουν ὀδὸν τὰς ἐργασίας των, τρεπόμενοι εἰς τὴν ὀδὸν τῆς ὀκνηρίας, οὕτω δὲ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὁ ἀριθμὸς τῶν χαρτοπαικτικῶν γεωργῶν λαμβάνει σοβαρὰς διαστάσεις καὶ προκαλοῦνται οἰκογενειακὰ ἐπιπεσῶδια φιλονικιῶν καὶ ἀντιγκλήσεων μεταξὺ τῶν συζύγων. Εἶναι δὲ φορικτὸν τὸ θέαμα εἰς ἀγροτικὰ κέντρα νὰ βλέπῃ κανεῖς νέους ἀρτεμελείς καὶ εὐρῶστους νὰ περιφέρωνται οὐλοποτοῦντες καὶ ἀναζητοῦντες συντρόφους διὰ τὴν ἀπαρτίαν τῶν χαρτοπαικτικῶν τῶν ὀρέξεων, δημιουργοῦντες πολλάκις καὶ ἐξωοικογενειακὰ ἐπιπεσῶδια τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην.

Δὲν πρόκειται νὰ υἰοθετήσωμεν νέα ἠθικὰ διδάγματα διὰ μίαν τοιαύτην κατάστασιν. Φρονοῦμε ὅμως ὅτι τὸ Κράτος ἔχει ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ἐπιβάλλεται δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων ἡ κατάργησις χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν ἀπὸ τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας. Διότι ὁ ἐθισμὸς καὶ ἡ ροπὴ πρὸς ἓνα ἐπάγγελμα, τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς ὀβελέπει εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀπαθλίωσιν διὰ δημιουργίας ἀνεργῶν καὶ κακοποῖων στοιχείων, οὐδόλως ἐξυπηρετεῖ τὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία μὲ τὴν ἀχαλίωσιν τάσιν πρὸς τὰς τυχοδιωκτικὰς βλέψεις τῆς, θὰ διασεισῇ τὰ θεμέλια καὶ τὰς βάσεις τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ τὸ στηρίζωμεν ἐπὶ τῶν νέων βάσεων τοῦ διοργανωτικοῦ πνεύματος τῆς ἐργασίας πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ ὄχι διὰ τῆς ὀκνηρίας καὶ ἀνεργίας πρὸς τὸν ὄλεθρον.

Ὁ κ. Νομάρχης μετὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἅς μελετήσωσιν σοβαρῶς τὴν ἀποψιν ταύτην τῶν γεωργικῶν περιφερειῶν καὶ ἅς εἰσηγηθοῦν δι' ἐμπειροστατωμένης ἐκθέσεως πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν τὸ συμπέρασμα τῆς καταργήσεως ἢ οὐ τῶν χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν, ἐπ' ὀφελείᾳ τῆς κοινωνίας ὀλοκλήρου καὶ τῆς ἀγροτικῆς τάξεως.
Ἐνας ἀγρότης.

“ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ”
 Εβδομαδιαία Έφημερίς
 εκδιδόμενη εν ΠΟΛΥΓΥΡΩ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.
 Έτησια Συνδρομή δρ. 50
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
 Αθ. Γ. Καραγκάνης
 Προϊστάμενος Τυπογραφείου
 ΓΕΩΡΓ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
 Δημοσιεύσεις Γενικών Ξητημάτων Δωρεάν.
 Άγγελια και Διαφημίσεις κατ’
 ιδιαίτερον συμφωνίαν

**ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ
 ΑΠΑΓΟΓΗ**

Είδατε προχθές τι πάθανε δυο ερωτευμένοι, οι οποίοι επί τέλους βαρέθηκαν να περιμένουν την συγκατάθεση των γονέων των και την... ενηλικίωσιν του ενός εξ αυτών και... αλληλοαπλήγησαν; Ο βλοσυρός Σταθμάρχης της Αγίας Παρασκευής, ο εκπρόσωπος του Νόμου, δεν άφηκε το τρυφερό ζευγαράκι να προέλθει ούτε ένα είκοσιτετράωρο ήσυχο. Το ζοράζε προά προά από τη φωλίτσα του και από το ζεστό κρεββάτι και τον είχε στρώσει και το έστειλε στον κ. Βίσαγγελέα.

Παρά τα κλάματα της μικρούλας Ναυσικάς, παρά την όμοιογία της ότι είναι πειά γυναίκα του αγαπημένου της, δεν μπορούσε να κρύψει τα δεκκοτά της χρόνια και ο παππάς του χωριού δεν μπορούσε να ελόγησεν και να νομιμοποιήσει αυτή τη πρόδρομη γυναικοποίηση της, γι’ αυτήν οποία εχρηιάζετο και η συγκατάθεση του... Μουστάκα του πατρός της.

Και ο πατέρας της, αυτό που δεν ήθελε. Πάρονος καλή μου, πάρονος αλλά... δός μου πίσω τες δέκα χιλιάδες που μου έκλεψες και... κράτα την εύχη μου.

Κρός ιδρώς, χιονόνερο έλουσε τον καυμένο το Νάσο.

“Α! όλα κι’ όλα, καλή είν’ η Ναυσικά, αλλά καλές είν’ κι’ η χιλιάδες. Και η φλόγα που τού είχαν άναψη και διαβολομένα ματάκια και τα νάζια της ωραίας του Ναουσικας ζήρισε να σβήνι, η καρδιά του ζήρισε να παγώνη, ζήρισε να ζαλιζεται και να τὰ χάνη, αλλά η Ναουσικά επρόλαβε και τον τράβηξε από το χέρι. Είσα πειά του χεριού μου!”

Είναι πράγματι σκληρά η απαίτησις του γέρο Μουστάκα, αλλά νομίζω ότι δεν θα μπορούσε να διαχωρίσει εκείνους οδός ο Έρωσ συνέζευξε. Η απόφασις της Ναουσικας, παρά το ζώρον της ηλικίας της, φαίνεται πως είναι ώριμος και άμετάκλητος. “Αλλά και ο Νάσος γιά να αποφασίση να απαγάγη τη καλή του στη σημερινή εποχή, κατά την οποία προηγουμένως πολλών ημερών διαπραγματεύσεις και παζαρέματα γιά το ζήτημα της προίκας που θα φέρη μαζί της η πολυαγαπημένη μας, θα πη πως δεν έλαβε ότ’ όψιν του τες δέκα χιλιάδες του μάρμα Μουστάκα, αλλά μόνον τα όρατα ματάκια της Ναουσικας του και τη θερμή της την άγκάλη.”

Τώρα αν η Ναουσικά έθεώρησε ως άπαραίτητο έφοδίό της η και ως δικαιούιά της να συναποκομίση και τες δέκα χιλιάδες, τόσο το καλύτερο. Και τί μόν’ η άπογίνη με το ζήτημα αυτό δεν μας ενδιαφέρει. Μας ενδιαφέρει μόνο το τσίλημα του Νάσου που είναι σπάνιο στην εποχή μας και λιγάκι δυσεξήγητο.

Στά παλαιότερα χρόνια αι απαγωγές ήταν συχνότερες είτε έκοδοιες, είτε και βίαιες, γι’αυτή τότε οι ερωτευμένοι, και ύλησαν πραγματικοί έρωτευμένοι, βιάζονταν να αποκτήσουν το αγαπώμενον πρόσωπον και να ίκανοποιηθούν μια ώρα άρχητερα τον πόθο των. Και άκουε κανείς πολύ συχνά τον διάλογον, που διαμοίβονταν προά προά από τες γενιόνισες.

Τζαβες Κυρά Βαγγελιώ;
 Τι νέα κυρά Λένω;
 Νά! κλέφταν τὰ ρυζιάρικα...
 Ο Νάσος της κυρά Πανάγας έκλεψε άπόψε τη Μαρίκα της κυρά Κατίνας.
 Θαρω όμως πως κι’ αυτή η βρωμά τάβλε.
 Και συνεχίζονταν αι διάφορες ί-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ
**Η ΑΘΥΤΟΣ
 ΤΑ ΘΕΛΗΤΡΑ-Η ΖΩΗ ΤΗΣ-Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ**

Η Αθυτος είναι ένα από τα τερπνότερα και εις κλίμα ωραιότερα χωριά της Κασσάνδρας. Στην άρχαία εποχή έπωνομάζετο “Αφτυς και είναι εκτισμένη επί της βραχώδους προεκτάσεως της τοπογραφικής της θέσεως με όρίζοντα προοπτικής εικόνας άξιας θαυμασμού και έκστάσεως. Μπροστά της προβάλλει το πανόραμα του Συγγιτικου κόλπου της Κασσάνδρας με τα μαγευτικά γαλάζια νερά του, από τα βάθη του οποίου πνέει ο δροσερός και ζειδωρος άνεμος εις κύματα, τα όποια με χάρι ποιητικού ρωμανισμού καταφιλούν τα κρησπεδα της δαντελένιας άκτής του, γεμάτης μεγαλοπρεπούς θαλάσσιας γλυκειάς θέσεως και ζωής.. Στην άμμουδιά της, που είναι ένας ταπεινός μωσαϊκής περιπέτης εμπνεύσεως από κάτω χαλίκια και λείψανα οστρακοειδών προϊόντων άσσης μορφής και φύσεως, είναι άραδιασμένες η βραχούλες, η ψιρόβροχες, τα καλά και τα βενζινόπλοια, έτοιμα πάντοτε να ριχτούν στο κύμα για ψάρεμα και γιά ταξείδι μέσα στο κόλπο, που τον διασχίζουν με ίλιγγιώδη ταχύτητα και να επικοινωνήσουν με τα παλαιά χωριά ένθεν και εκείθεν που τα περιμένουν με άνυπομονήσια να τα ξεπληρητήσουν. Οι γενναίοι και αιματοβίοτους, αυτοί οι σκληροί και άφοβοι γερόλυκοι της θάλασσας, που πολλές φορές κινδυνεύουν τη ζωή τους και θαλασσοινίγονται από τες φουρτούνες γιά να ξεπληρητήσουν με πλούρη ύπερφάνεια και έγυθια τη χερσόνησό μας, αυτή την άπομεμακρυσμένη γωνιά της Χαλκιδικής, είναι τα αγαπημένα ναυτότουλα αυτού του χωριού, που τα διακρίνει ο ίλιποτισός, η ευγένεια και η φιλοξενία σε κάθε ξένο επισκέπτη που ξεκινάει από τα μικρονα μέρη να έρθη, ως έμπορος, ως μερηγητής, ως άρχαιολόγος ή ως παραθεριστής. Η φιλοτιμία των κατοίκων της είναι χαρακτηριστική, γεμάτη από αισθήματα άγνού πατριωτισμού και καλοκαγαθίας, σπάνια προτερήματα με τα όποια στέφονται από παλαιάς παραδόσεις των προγόνων των. Γι’ αυτό όσοι το γνώριμαν έκ του πλησίον αυτό το ρωμανικό χωριό, έχουν να κάνουν με τ’ όνομά του! Πόσον συντελεί τέλος πάντων το κλίμα το άγνό και το καθαρό στη ψυχολογική ίδιουσυχρασία των ανθρώπων.

Υστερον από τόσα τερπνά φυσικά θέλητρα που παρουσιάζει και με τέτοιο ζωηρό όργασμό εις κίνησιν, μ’ ένα σωρό βιωτικές άνάγκες θά είναι αυτόχρονα έγκλημα να μείνη καθυστερημένο από συγκοινωνία γιά να καταδικασθή εις αιώσιο μαρισμό και εις αφάνεια ένα ιστορικό χωριό με τόσο τουριστικά χαρίσματα που προσελκούν επισκέπτας και παραθεριστάς, όχι μόνον της Κασσάνδρας, αλλά και του έξω κόσμου.

Η Κυβέρνησις, προς την όποιαν οι κάτοικοι διεμαρτυρήθησαν διά τας άστόχους και άψυχολογήτους ένεργείας μερικων καλοθελητών Βάλτης προς ματαίωσιν της ένγκριθείσης αποφάσεως όφείλει να άναγνωρίση ότι, ο δημόσιος δρόμος από Βάλτης εις Ν. Μουδανιά πρέπει άπαραιτήτως να διέλθη και από την Αθυτον, ή όποια θά την ευγνωμονή, ένφ τούναντιον θά επισύρη την δικαίαν άγανάκτησιν των κατοίκων της έφ’ όρου ζωής, διότι ο δρόμος αυτός άπό τας εις τας

Από την έπιδρασι του φυσικου περιβάλλοντος, από τα θέλητρα του όρίζοντος και των κλιματολογικων συνθηκων, εξυφαίνεται η ζωή, η δραστηριότης, η γενναιοψυχία, η καλοκαγαθία με όλα τα ένγενη αισθήματα, από τα όποια δημιουργείται ο έσωτερικός άνθρωπος, και κοντά σ’ αυτόν μία ολοκλήρος κοινωνία γιά την άναδημιουργία, που γιά αυτήν όλοι μας προσπαθούμε μέχρι θανάτου! Να μιά τέτοια ζωή, ένα σφριγος ζωντανό και άδύμνητο παρατηρείται σ’ αυτό το χωριό, που μέσα του όλα γελούν από χάρι, από θαυμασμό και μεγαλείο.

Τα όρατα σπητάκια με την άπαστραπτόυσα καθοριότητα, σαν κόμψες μέσα στα λευκά μεταξωτά κτυμένες προβάλλουν στην όρασί μας με τέτοια γοητεία, που νομίζει κανεις πως βρίσκεται στα μαγευμένα έκείνα τοπία του Βοσπόρου, εκεί μέσα που βασιλεύει η παρθενική άγνότης της φύσεως που την έδημιούργησε ή πανσοφία του ύψιστου “Ο, η δημιουργεί ή φύσις δεν το παράγει ο άνθρωπος, μόνον το περιποιείται και το θανιάζει!”

Οι κάτοικοι του άσχολούνται εις όλα τα επαγγέλματα, εις την γεωργία, την βιοτεχνία και τη ναυτιλία, ένα έξαιρετικό προνόμιο από την ίδιουσυχρασία της τοπογραφικής θέσεώς του... όσο μικρή και φαρμακωμένη κι’ αν είναι η θάλασσα, τόσο γοητευτική και άπολαυστική γίνεται όταν την βλέπει κανείς και άπολαμβάνει το μεθυστικό άρωμα, που ξεχειλίξει από τη πνοή της το ιώδιο και το καθαρό όξυγόνο!

Η Αθυτος γιά παραθερισμό έίνονται το ωραιότερο, το τερπνότερο το σαηνευτικότερο χωριό της Κασσάνδρας, τόσο από τα φυσικά θέλητρα που τα περικλείουν, όσο και από κοινωνική και κοσμική ζωή, που καθιστούν την παραμονή εύχάριστη, από την άνια που αισθανεται κανείς, όταν γιά λίγο χρόνο και γιά μιά θοινήν περίοδο έχει άναγκη να ξεκουραστή από τη βιοπάλη και να ζήση μιά ξένοιαστη ζωή άντ’ έντερυφής και άπολαύσεως της ύγιαις, που όσο φθείρειται τόσο περισσότερον αισθάνεται την άναγκη άναπλάσεως από τη θρομουργό δύναμη της φύσεως, ή όποια στο δρομολόγιό της θά έξακολουθή να μας παρέχει άφθυνα τα δώρα της μέου στο άτελείωτο πέρασμα των χρόνων της.

Υστερον από τόσα τερπνά φυσικά θέλητρα που παρουσιάζει και με τέτοιο ζωηρό όργασμό εις κίνησιν, μ’ ένα σωρό βιωτικές άνάγκες θά είναι αυτόχρονα έγκλημα να μείνη καθυστερημένο από συγκοινωνία γιά να καταδικασθή εις αιώσιο μαρισμό και εις αφάνεια ένα ιστορικό χωριό με τόσο τουριστικά χαρίσματα που προσελκούν επισκέπτας και παραθεριστάς, όχι μόνον της Κασσάνδρας, αλλά και του έξω κόσμου.

Η Κυβέρνησις, προς την όποιαν οι κάτοικοι διεμαρτυρήθησαν διά τας άστόχους και άψυχολογήτους ένεργείας μερικων καλοθελητών Βάλτης προς ματαίωσιν της ένγκριθείσης αποφάσεως όφείλει να άναγνωρίση ότι, ο δημόσιος δρόμος από Βάλτης εις Ν. Μουδανιά πρέπει άπαραιτήτως να διέλθη και από την Αθυτον, ή όποια θά την ευγνωμονή, ένφ τούναντιον θά επισύρη την δικαίαν άγανάκτησιν των κατοίκων της έφ’ όρου ζωής, διότι ο δρόμος αυτός άπό τας εις τας

ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΚΗΤΗ
**ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΠΡΟΪΣΤ. ΤΩΝ ΤΤΤ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
 ΧΕΛΩΝΑ ΚΑΙ ΛΑΓΟΣ**

Στην εποχή που μας έφερναν το ταχυδρομείο με τα ζφα είχαμε τακτικώτερη συγκοινωνία γι’αυτή φαίνεται οι άγωνιάτες είχαν στο νου τους το μύθο της χελώνας και του λαγού. Τώρα που παρέλαβε το αυτοκίνητο την ύλη ρεσία πάθαμε χειρότερα. Με τα ζφα είχαμε τέσσαρες φορές την εβδομάδα ταχυδρομείο. Τώρα που ο εργολάβος δεν ύποχρεούται να το φέρη με το αυτοκίνητο, αν και μπορεί να το κάνει, έχομε τρεις φορές και το σπουδαιότερο δεν έχομε την Κυριακή. Δεν ξέρομε ποιος φταίει αλλά ήμεις θεωρούμε ύπαιτιον τον κ. προϊστάμενον των Τ.Τ.Τ. Πολυγύρου.

Η καθυστέρησης του ταχυδρομείου της Κυριακής γιά μας έχει σημασία διότι στα γεωργικά χωριά μας ο κόσμος συγκεντρώνεται μόνον την Κυριακή—τις άλλες

μέρες βόσκειται στα χωράφια—και θέλει να μάθη τα νέα του, να επικοινωνήση με τον άλλον κόσμον, να διαβάση την τοπική του εφημερίδα, να πάρη γράμμα άπ’ τον γιού του που είναι στρατιώτης κτλ. Έλπίζομε ότι ο κ. προϊστάμενος θα φροντίση να στέλνη το ταχυδρομείο της Κυριακής τουλάχιστο, με τον Αντώνη Σταμνά που έρχεται τακτικά, άφου έκείνος με τον όποιον το στέλνει ο κ. εργολάβος φοβάται να μη κρουση ή δεν θέλει να αφήση τις σπουδαίες υποθέσεις της Κυριακής του. Επί τη εύκαιρία ερωτώμεν τους προϊστάμενους των ταχυδ. γραφείων Νικήτης και Αγίου Νικολάου ύπεβαλαν πρωτόκολλα διά τας μη εμφανισθείσας ταχυδρομικές άποστολάς συμφώνως τω συμβολαίφ:
 Γ. Χρ.

**Η ΥΠΕΚΦΥΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ
 ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ**

Εις σειράν άναπαντήτων έρωτημάτων άτινα έθέσαμεν εις προηγούμενον μας άρθρον δημοσιευθέν έν τη θμετέρα εφημερίδι προς τον πρόεδρον της Κοινότητος Αρναίας, κατάπληκτοι παρατηρήσαμεν άνταυτού δήλωσιν του κοινοτικού γραμμ. Νικ. Ροκά. «Ποιος μπορεί να άμφισβητήσει την οικονομική άνθηρότητα της Κοινότητός μας φωνάζει με αγανάκτησιν «ό άνθρωπος με το κλάκ». Έτσι τον άποκαλούν πίσω από τα μάτια του άξιοθρηνητού πρόεδρου, άφου αυτή είναι εις θέσιν να προεξοφληθούς και έν θέλει μηνιαίους μισθούς; Τίποτε ή κατηγορία που μας άποδίδετε είναι ωλος διόλου άναληθή και άνυπόστατος». Το κακό είναι πως ε’ άνθρωπος όχι μόνον δεν γνωρίζει να κρατήση την θέσιν του, αλλά και δεν μπόρεσε να άντιληφθή και το φοβερόν του έκτροχίασμα, διότι ενώ είναι θουτηγμένος μες στο θούρο ως τα αυτιά δεν προσπαθή να σώση τον έαυτόν του αλλά άγωνίζεται ο δύστυχος να δικαιώση, άνευ σημειωτέον ούδεμιάς προκλήσεως προς το ύποκείμενον του, τας πράξεις διά τας όποιας άλλος, ως ύπέυθυνος, όφείλει να άπαντήσει εις τα έρωτήματα, εις τα όποια ο πρόεδρος του άποσιωπά.

Στην προηγούμενη άρθρογραφία μας, πάνω στο ζήτημα του οικονομικού καταντήματος της Κοινότητος και δι’ αυτή την μη έξόφλησιν μηνιαίων μισθων ύπαλλήλων της, έγινε μόνον άπληγύξισ και αυτη όχι επειδή ύστερούμεν ντοκουμέντων όπως θά άποδείξωμεν, αλλά επειδή δεν είχομεν σκοπόν να έκτραχηλίσωμεν την κατάστασιν και ούτε πρόθεσιν αν δεν εθίγοντο

ζωής και θανάτου διά την Αθυτον. Και ή «Χαλκιδική», ή τόσον ενδιαφερομένη διά την ύποστήριξιν των τοπικων συμφερόντων της Κασσάνδρας και ολοκλήρου της Χαλκιδικής δεν άμφιβάλλομεν ότι θα ύψωση συνήγορον την φωνήν της ύπερ της άναδημιουργίας και της συγκοινωνίας ενός χωριού με τόσα θέλητρα και φυσικά προτερήματα, όπως είναι η Αθυτος.

παρ’ αυτού τα συμπερόνά μας να άσχοληθώμεν με το πρόσωπον του. Πλήν όμως έκείνο το όποϊον απέδλεπεν να επιτύχη ο κ. Αλεξάνδρου διά μέσου της δηλώσεως του γραμματέως του, άπέναντι των διατυπθεισών κατηγοριών, ήτο όχι να μας διαψέυση, διότι αν είναι δυνατόν να θεωρηθή άποστομωτική διάψευσις μιά κούφια δήλωσις μη προερχομένη από την δλομέλειαν του προσωπικού της Κοινότητος. Αλλά δια να δημιουργήση σύγχυσιν σκεπτόμενος πως μιά πράμοια περιπλοκή προσώπων και παραγμάτων ήτο δυνατόν να γίνη σανις σωτηρίας.

Να λοιπόν γι’αυτή δεν άπαντᾷ, αλλά τώρα ως παραμερίσωμεν την θέσιν εις τα γεγονότα. Ο μέγας λοιπόν άναδημιουργός και ρηξικέλευθος πρόεδρος της Κοινότητος Αρναίας εύρέθη στην άνάγκην, να συστήση τους κοινοτικούς άγροφύλακας στο κατάρστημα του κ. Τσανάκη διά να ψωνίσουν βερσεσί. Τώρα πόσους μισθούς έλαβον ούτοι διά λογαριασμόν της Κοινότητος αυτό δεν μας πολύ ενδιαφέρει άλλωστε είναι έτοιμα τα έπίσημα λογιστικά βιβλία του κατάρστηματάρχου να το διατυμπανίσουν και επίσημως όποτε θέλουν. Έτσι λοιπόν σεΐς κ. Αλεξάνδρου και κ. Ροκά έννοείτε την οικονομική άνθηρότητα; Το κακό όμως δεν περιορίσθηκε ως αυτού. Έκείνο που προέκυψεν σαν άναπόφευκτο δυσολογούμενος είναι κάτι το πειδ χειρότερο: χιλίες δυο διαμαρτυρίες καθημερινώς σημειώνονται. Πλήρης άταξία επί των ιδιωτικων και κοινοτικων ύποθέσεων βασίλευει και την έντύπωσιν ποδσχηματίζει άκαθεις είναι πως όλα έχουν άποσυντεθῆ.

Γι’ αυτό σας προκαλούμεν άκόμη μια φορά να άπαντήσητε στα έρωτήματα του προηγούμενου άρθρου μας, δια τα όποια μη ξεχνάτε, άγωνιά τους ο κτηματικός κόσμος της Αρναίας. Φανταζόμαστε κ. Αλεξάνδρου πως ε, τι σας χρειάζεστε το έχετε εις χειράς σας διά την άπάντησιν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΩΣ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΘΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΕΡΓΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Είς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐδρευόν Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον τῶν Σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς ὑπεβλήθη πρότινος παρὰ τοῦ Νομάρχου κ. Θεοδοσίου καὶ δυνάτωρ πίναις κατασκευῆς μικροῦρων τινῶν εἰς διαφόρους Κοινότητας τοῦ νομοῦ. Καίτοι δὲ τὸ Συμβούλιον κατ' ἀρχὴν δὲν ἀπεδέχθη τὴν διασπάθισιν τῶν χρημάτων τῶν σεισμοπαθῶν εἰς διάφορα Κοινοτικά μικροῦρα, τὰ ὁποῖα αἱ Κοινότητες θὰ ἤδυναντο νὰ κατασκευάσων ἀφ' ἐαυτῶν καὶ ἐκ τῶν ἰδίων πόρων, κατόπιν διαφόρων πιέσεων καὶ διὰ λόγους καθαρῶς προεκλογικοῦς ἐνέκρινε καὶ τὸν δεύτερον τοῦτον πῖνακα διὰ τοῦ ὁποίου διατίθενται, ἐκτὸς τῶν προηγουμένων διατεθέντων 170.000, ἕτεροι 250.000 δραχμαὶ ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὰς Κοινότητας, Ἀγ. Παρασκευῆς διὰ ὑδρευσιν θέσεως «Καλὸ πηγάδι» 4.000 καὶ διὰ προστατευτικά κρήνης «Μόρφα ρεῦμα» δρ. 5.500, Ἀθύτου διὰ διαρρύθμισιν πλατείας 5.000, Ἀπολλωνίας διὰ περιφραξὶν Νεκροταφείου δρ. 15.000, Ν. Ἀπολλωνίας διὰ ξυλίνην γέφυραν 12.000, Ἀνθεμοῦντος διὰ ὑδρευσιν θέσεως «Παπαμανώλης» δρ. 15.000, Ἄνω Σταυροῦ διὰ περιφραξὶν Νεκροταφείου δρ. 10.000, Βαρβάρας διὰ προστατευτικά γεφύρας 10.500, Γαλαρινοῦ διὰ ἔργα ὑδρεύσεως 4.000, Γωνιάς

Νέας διὰ περιφραξὶν Νεκροταφείου 10.000, Καλάνδρας διὰ κατασκευὴν ὁδοῦ Φούρκας Βάλτης δρ. 5.000, Κασσανδρινοῦ διὰ ὑδρευσιν 8.500 καὶ διὰ κατασκευὴν ὁδοῦ Φούρκας Βάλτης 2.000, Ν. Μαμαραῶ διὰ νεκροταφείον 15.000, Μοδίου διὰ νεκροταφείον 5.000, Ν. Μουδανίων διὰ γέφυραν 2.500, Νεοχωρίου διὰ λιθόστρωσιν ὁδοῦ δρ. 3.000, Ὀλυμπιάδος διὰ περιφραξὶν Νεκροταφείου 9.000, Παληοῦρου διὰ λιθόστρωσιν ὁδῶν δρ. 15.000, Παρθενῶνος διὰ κωδωνοστάσιον 8.000, Πολύχρονον διὰ λιθόστρωσιν ὁδοῦ 3.000, Σάρτης διὰ γέφυραν 12.000, Στρατωνίου διὰ συντήρησιν ὑδραγωγείου 6.000, Συκιᾶς διὰ γέφυραν 15.000, Ν. Συλλάτων διὰ περιφραξὶν νεκροταφείου δρ. 10.000, Φούρκας διὰ κατασκευὴν ὁδοῦ Φούρκας Βάλτης 5.500 καὶ διὰ ἀποβλέπτα ἔξοδα δραχμᾶς 35.000.

Εἰς τὸν ἄνω πῖνακα περιλαμβάνονται καὶ Κοινότητες τῆς Κασσάνδρας ὡς καὶ ἡ τοῦ Ν. Μαμαραῶ, αἱ ὁποῖαι οὔτε κἀν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ περὶ σεισμοπαθῶν Κοινοτήτων Διάταγμα.

Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ κ. Νομάρχης, ἐτοιμάζει καὶ τρίτον πῖνακα κατασκευῆς μικροῦρων, εἰς βάρος τῶν ὑπερ τῶν σεισμοπαθῶν πιστώσεων, πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς προεκλογικῆς προσπάθειάς του.

ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΟΚΕΙΟΥ ΜΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν 11ην τρέχοντος μηνὸς ἐνώπιον τοῦ Κακούργουδικοῦ τοῦ Πολυγύρου ἐγένετο ἡ δίκη Ἀβραᾶμ Μέλτου Μπαρούχ, Ἰσραηλίτου, κατοικοῦ Θεσ/νίκης κατηγορουμένου ἐπὶ πλαστογραφία Δημοσίου ἐγγράφου.

Τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν κ. κ. Π. Πατῆ ὡς προέδρου, Β. Χαλουλάκου καὶ Δ. Ἀποσκίτου ὡς μελῶν. Τὴν ἔδραν τοῦ Εἰσαγγελέως κατήχε ὁ κ. Καρτερύλης. Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἀπρητίθη διὰ κληρώσεως ἐκ δέκα πολιτῶν τοῦ Πολυγύρου μὲ προϊστάμενον τὸν κ. Ν. Ἀποστολίδην.

Τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου Μέλτου ἀνέλαβεν ὁ κ. Ε. Μαγιακὸς ἐκ Θεσ/νίκης καὶ οἱ κ. Στέφανος Κότσιανος καὶ Χ. Χρηστίδης ἐκ Πολυγύρου.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Καρτερούλης ἀπαγγέλει τὸ κατηγορητήριον. Κατ' αὐτὸ ὁ κατηγορούμενος, ὀδοντοτεχνίτης τὸ ἐπάγγελμα ἐν Θεσ/νίκῃ τὴν 23ην Ἰανουαρίου 1933 ἐξέδωκε πλαστὸν ἐγγράφον ἡτοῖ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3869)368 ἀδειαν ἐξασκήσεως τοῦ ὀδοντοιατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείνης, μιμηθεὶς εἰς αὐτὴν τὴν ὑπογραφήν καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῆς Ὑγείνης καὶ ὅτι ἕκαμε χρῆσιν τῆς πλαστῆς ταύτης ἀδείας.

Ἐπηκολούθησε ἐξονυχιστικὴ διακασία δι' ἄλλης τῆς ἡμέρας.

Πρὸ τοῦ Δικαστηρίου παρήλασαν πᾶν πολλοὶ μάρτυρες, ὁ κ. Π. Ἐμπερίδης, δικηγόρος ἐν Θεσ/νίκῃ, ὁ κ. Ἄν. Κούρτης, ἰατρὸς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ὁ κ. Σοφ. Ἐηρόπουλος καὶ ἄλλοι.

Ἐκ τῶν εἰς τὸ ἔπαρκον διαφω-

τιστικῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων τούτων καὶ ἐξ ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων προσκομισθέντων ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ κατηγορουμένου κατεδείχθη ἐναργῶς ὅτι ὁ κατηγορούμενος ὄχι μόνον δὲν διέπραξε τὸ ἀδίκημα τῆς πλαστογραφίας καὶ τῆς ἐν γνώσει χρήσεως πλαστοῦ ἐγγράφου ἀλλ' ὅτι ἔπαισε θύμα σπείρας ἀπαταίωνων.

Ὁ Ἀδράμ Μέλτο ἦσκει ἀπὸ δεκαετίας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ζῶντος τεχνίτου. Ἐν ἔτει 1928 ἐπίσταται ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου Ὑγείνης ἐξετάσεις διὰ τὴν λήψιν ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ὀδοντοιατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ δὲν λαμβάνει τὴν θέσιν τῆς ἐπιτυχίας. Καὶ ἐνθ' ἔπλεε εἰς πελάγη θλίψεως ἐμφανίζεται ὁ ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς ὁ ἀξιώσιμος κ. Κωνστίνος Παγιώτης ἢ Α. Μ. ὁ μεσάζων, ὁ ἄνθρωπος τῶν ὑπουργικῶν ἀντιβαλάμων, ὁ φίλος τῶν τμηματάρχων, ὁ διαθετῶν ἰσχυρότητα πολιτικὰ μέσα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συνεστήθη διὰ νὰ καταπέσῃ τὸν Ἀδράμ Μέλτο καὶ ἐμβάσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ποσὸν τῶν 40 χιλ. δραχμῶν ἵνα τὸν προμηθεύσῃ τὴν πολυπόθητον ἀδειαν διὰ τῆς δῆθεν ἐπεμβάσεως του παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ καὶ διὰ τῆς μετατάξεως τοῦ Μέλτου ἐκ τῆς πορείας τῶν ἐπιλαχόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπιτυχόντων.

Καὶ ἡ ἀδεια μετ' οὐ πολὺ ἐμφανίζεται καὶ συνεπῶς μετ' οὐ πολὺ αἱ βαρύνουσαι τὸν Μέλτο 40 χιλιάδ. δραχμαὶ διχοτετεύθησαν εἰς τὰ θυλάκια τοῦ Μπαγιώτη.

Ἡ οἰκία τοῦ Μέλτου πανηγυρίζει καὶ ἡ ποθητὴ ἀδεια ἐντὸς πολυτελοῦς πλαισίου τοποθετεῖται εἰς τὴν πλέον περιόπτον θέσιν. Ἀλλὰ δὲν παρέρχεται καὶ πολὺς χρόνος καὶ ἴ-

ΠΑΝΤΟΥ Ο ΡΥΘΜΟΣ

Κατόπιν τῶν πολλῶν κρουσμάτων Ὑστρακίας τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς περιφέρειᾶς Ἀρναίας, συνεκινήθη ἐπὶ τέλους ἡ ὑγενομικὴ ὑπηρεσία τοῦ κέντρου καὶ ἀπέστειλε ἱατρὸν πρὸς ἐμβολιασμὸν ὄλων τῶν μαθητῶν τῆς περιφέρειᾶς ἐκείνης. Ποῖον ἔμως νομίζετε; τὸν αὐτάδελφον τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Βασιλικοῦ, καίτοι οὗτος τυγχάνει καὶ ἱατρὸς τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπεργατῶν Θεσσαλονίκης μισθοδοτούμενος πλουσιοπαρόχος παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπροτιμήθη, ὄχι διὰ νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίαν τινα εἰς τὴν περιφέρειαν μας, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ εἰσπράττῃ δραχμᾶς 5 δι' ἕκαστον ἐμβολιασμὸν, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ ἄνεργοι ἱατροὶ ἀνέρχονται κατὰ χιλιάδας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀμμουλιανῆς διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1935 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 π. μ. ἐν Ἀμμουλιανῇ καὶ ἐν τῷ Κοιν. Καταστήματι ἐνεργηθῆσεται πλειοδικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν 8.500 δκ. περὶ πωλείου ἐλαιοπυρῆνος τῆς Κοινότητος συμφώνως τοῖς ἔργοις τῆς ὑπ' ἀριθ. 96 ἔ. ἔ. διακηρύξεως ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι ἐν Πολυγύρῳ μὲν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας ἐν Ἀμμουλιανῇ δὲ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ προσκόμισις γραμματίου καταθέσεως ἐν τῷ Ταμείῳ Ἀρναίας λόγῳ ἐγγυήσεως δρ. 5.000.

Ἐν Ἀμμουλιανῇ τῇ 10)2)35

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος (Τ.Σ.) Εὐάγ. Βαρυτόπουλος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀμμουλιανῆς.

Διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1935 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 π. μ. ἐν Ἀμμουλιανῇ καὶ ἐν τῷ Κοιν. Καταστήματι ἐνεργηθῆσεται πλειοδικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν 424 δκ. ἐλαίου τῆς Κοινότητος συμφώνως τοῖς ἔργοις τῆς ὑπ' ἀριθ. 95 ἔ. ἔ. διακηρύξεως ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι, ἐν Πολυγύρῳ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας ἐν Ἀμμουλιανῇ δὲ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ προσκόμισις γραμματίου καταθέσεως ἐν τῷ Ταμείῳ Ἀρναίας λόγῳ ἐγγυήσεως δρ. 5.000.

Ἐν Ἀμμουλιανῇ τῇ 10)2)35

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος (Τ.Σ.) Εὐάγ. Βαρυτόπουλος

σηκνοθεσία μεταβάλλεται. Ἡ ἀδεια πλαστῆ ἀποδειχθεῖσα καταβιβάζεται μετὰ λυγμῶν καὶ ὁ Μέλτο λαμβάνει ἀπ' εὐθείας εἰσιτήριον διὰ τὰς φυλακάς. Πλαστογραφία Δημοσίου ἐγγράφου καὶ χρήσις αὐτοῦ. Ἴδου ὁ δγκος τῆς κατηγορίας ὅπου τὸ βάρος τῆς ὁποίας ἐκνυπετε.

Ὁ ἐπίλογος ἐγγράφου εἰς τὸ Κακούργουδικοῦ μας. Διεπιστώθη ὅτι ἔπαισε ὁ ἀτυχῆς Ἰσραηλίτης θύμα ἐπιτηδείων πλαστογράφων, ἀνεγνωρίσθη ὅτι διετέλει ἐν ἀπολύτῳ καλῇ πίστει.

Καὶ οἱ ἔνορκοι τὸν ἠθώωσαν.

ΕΦΟΝΕΥΘΗ ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΙΟΝ ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἕνας ἄπειρος κυνηγὸς ἐφονεύθη καὶ πάλιν ἐξ ἀμελείας εἰς τὴν περιφέρειαν Στρατωνίου καὶ εἰς κυνήγιον ἀγριοχοίρων. Ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς Κυριακῆς μία ὄμας ἐξ ἔργατῶν τῆς εταιρείας Μεταλλείων Κασσάνδρας ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Δημ. Παράσχου, Δημητ. Ε. Μπαμπαλῆν, Ἡλ. Δασκαλάκη, Ἀθ. Ποπακωνσταντῆν, Δημ. Γαλάνην, Προκόπιον Παπαπροκόπιου, Γ. Κουσίσην καὶ Δημ. Β. Μπαμπαλῆν, ἐξῆλθεν εἰς κυνήγιον ἀγριοχοίρων, ὡς συνηθίζουν νὰ κάμνουν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐπιωφελοῦμενοι τῆς ἀργίας τῶν.

Τὴν φορὸν ταύτην εἶχον περιζῶση μίαν εὐρείαν ἔκτασιν τοῦ δάσους τῆς θέσεως «Γιοβάνι» τῆς περιφέρειᾶς Στρατωνίου. Ἀφοῦ εἶχον καταλάβῃ ὅλοι τὰς θέσεις τῶν ἀπέκοντες ὁ εἰς τοῦ ἄλλου περὶ τὰ 300 μέτρα, ἀπέλυσαν τὸν κυνηγητικὸν κύνα τοῦ Γαλάνη, ὅστις δὲν ἤγασσε νὰ ξεσηκώσῃ ὁλόκληρον ὄμαδα ἀγριοχοίρων ἕνα μέρος ἐκ τῶν ὁποίων ἐτέρας πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν καὶ τὸ ἕτερον πρὸς τὴν ἄλλην. Καὶ πρὸς τὴν πλευρὰν μὲν τὴν ὁποίαν εὐρίσκειτο ὁ Γαλάνης κατόρθωσεν οὗτος καὶ ἐφόνευσεν ἕνα ἀγριοχοῖρον, πρὸς τὴν ἕτεραν ὄμας πλευρὰν ἀντὶ ἀγριοχοῖρου ἐφονεύθη ὁ Δημήτρ. Παράσχου παρὰ τοῦ Δημ. Μπαμπαλῆ.

Ὁ Παράσχου ὅταν ἤκουσε τὸν πρὸς τὰ ἄνω αὐτοῦ εὐρισκόμενον Δασκαλάκη νὰ τὸν καλῆ νὰ προσέξῃ διότι κατήρχοντο οἱ ἀγριοχοῖροι ἐπειδὴ οὗτοι διήρχοντο μακρὰν του ἐγκατέλειπε τὴν θέσιν του καὶ ἔσπευσε πρὸς τὴν θέσιν

τοῦ Μπαμπαλῆ ὅπου ὅμως οὗτος ἀνύποπτος καὶ χωρὶς νὰ ἀντιληφθῇ τὴν κάθοδον τοῦ Παράσχου ἐπυροβόλησε κατὰ ἀγριοχοῖρον διερχομένου πρὸ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ σφαῖρα ἠστούχησε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀγριοχοῖρου εὔρε τὸν ἀτυχτὴν τοῦ σύντροφον καὶ φίλον εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν.

Τὸ δυστύχημα ἔλαβε χώραν περὶ ὥραν 12.30 μετὰ τετράωρον δὲ ἀγωνίαν ὁ Παράσχου ὑπέκυψεν εἰς τὸ τραῦμα του.

Ὡς κατόρθωσεν ἔμως καὶ κατέθεσεν εἰς τοὺς προστρέξαντας λοιποὺς συντρόφους κυνηγούς ὡς καὶ εἰς τοὺς μετέπειτα ἀστυνομικοὺς, ὑπαίτιος τοῦ δυστυχήματος ὑπῆρξεν ὁ ἴδιος, ὅστις ἐγκατέλειψε τὴν θέσιν του καὶ διὰ ταῦτα δὲν ἐπιθυμῆ τὴν δίωξιν τοῦ συντρόφου του, ὅστις προσαχθεὶς εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα παρουσιάζεται κατασυντετριμμένος διὰ τὴν ἀκουσίαν πρᾶξίν του.

Ὁ παθὼν Δημ. Παράσχου κατὰ γέναι ἐκ Σταγειῶν ἡτο ἔτων 26 καὶ κατέλειπε χήραν μητέρα μετὰ μίτς ἀδελφῆς καὶ ἐνὸς 10ετοῦς ἀδελφοῦ, ὁ δὲ Δημ. Μπαμπαλῆς κατὰ γέναι ἐκ τοῦ χωρίου Γιάννηδες τῆς Εὐβοίας εἶναι ἔτων 31 ἔγγαμος καὶ πατὴρ ἐνὸς τέκνου.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Παράσχου μόνον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένετο δεκτός παρὰ τῆς ὀμάδος ὡς κυνηγὸς ἐνῶ προηγουμένως ἐχηρσιμοποιεῖτο ὡς κρᾶχτης, πρὸ τινῶν δὲ ἡμερῶν εἰς προηγουμένον κυνήγιον εἰχε φονεύσει ἀγριοχοῖρον, δι' ὃ ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ του ζήλου ἐγκατέλειπε τὴν θέσιν του καὶ ἔσπευσε πρὸς τὸ μοιραῖον τέλος του.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΦΥΓΟΠΟΙΝΟΥ ΕΠΤΑΕΤΟΥΣ ΕΙΡΚΗΣ

Κατὰ τὴν 20ην Δεκεμβρίου τοῦ 1929 κατεδικάσθη ἐρήμην παρὰ τοῦ Κακούργουδικοῦ Πολυγύρου εἰς ἔπιοτῃ εἰρκὴν ἐπὶ κλοπῇ ὁ Παναγιώτης Γρ. Ἀνδριτσόπουλος ἐκ Σπάρτης.

Οὗτος συλληφθεὶς ἤδη μόνον εἰς Ἀθήνας μετήχθη χθὲς ἐνταῦθα, ὅπως ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἀποφάσεως, καθ' ὅσον ὡς δισχυρίζεται δὲν εἶναι οὗτος ἔνοχος τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ κατηγορίας.

Ἡ πράξις ἔλαβε χώραν κατὰ τὸ 1925 ὀπότε οὗτος περιώδευσεν τὸ Ἄγιον Ὄρος μετὰ τοῦ φίλου του Νικολάου Γ. Σκουλά υἱοῦ τοῦ Ἐφέτου Σκουλά, ὅστις κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν εἰς τὴν Μοῆν Λαυ-

ρας ἐπιωφεληθεὶς δωδείσης εὐκαιρίας ἐκπέψεν ἀπὸ τὸ κελίον τοῦ μοναχοῦ Φωτίου Λαυριώτου 8000 δραχμᾶς. Τὴν πρᾶξιν του ταύτην ὁ Σκουλάς ὁμολόγησεν εἰς τὸν Ἀνδριτσόπουλον μόνον κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν εἰς Θεσσαλονίκην, ἀλλ' ὁ Ἀνδριτσόπουλος ἀπέφυγε νὰ καταδώσῃ τὴν πρᾶξιν, τὴν ὁποίαν ὅμως ἀνεφέρεν εἰς τὸν πατέρα τοῦ Σκουλά, ὅταν ἐπανῆλθον εἰς τὰς Ἀθήνας.

Κατὰ σύστασιν τοῦ πατρὸς Σκουλά κατετέθησαν εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν, ἐπ' ὀνόματι τοῦ μοναχοῦ Φωτίου Λαυριώτου 16.000 δραχμαὶ, ἡτοῖ τὸ διπλάσιον τῶν κλαπέντων χρημάτων παρ' ἀμφοτέρων, πρὸς ἐκδήλωσιν ἐμπράκτου μετανοίας.

Ἀλλ' ἐνῶ πρᾶγματι αἱ 16.000 δρ. κατετέθησαν παρ' ἀμφοτέρων ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἀντιγράφου συμβολαιογραφικῆς πράξεως τὸ ὁποῖον ὁ Ἀνδριτσόπουλος φέρει μετ' ἐαυτοῦ, ἡ κατάθεσις εἶχε γίνῃ μόνον ἐξ ὀνόματος τοῦ Σκουλά. Δι' ὃ οὗτος μὲν, ὁ κύριος ὑπαίτιος τῆς κλοπῆς, ἀπηλλάχθη τῆς κατηγορίας δι' ἐμπράκτον μετάνοιαν καθ' ὅσον καὶ ὁ παθὼν εἰσέπραξε 9.000 δρ. ἐπεστράφησαν δὲ αἱ ὑπόλοιποι καὶ παρέμεινε κατηγορούμενος μόνον ὁ Ἀνδριτσόπουλος, ὅστις μάλιστα ὡς δισχυρίζεται οὔτε ἔλαβε γνῶσιν τῆς κατηγορίας του καὶ τῆς ορισθείσης δικάσιμου, οὔτε δὲ καὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς του, διὰ τὴν ὁποίαν ἤδη πρόκειται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Κατόπιν Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ ἴδρυσις Ἑβδομαδιαίας Ἀγορᾶς εἰς τὰ Νέα Μουδανιά, τῆς ὁποίας ἡ λειτουργία ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς 3 Μαρτίου.

Ἡ ἀγορὰ αὕτη θὰ λαμβάνῃ χώραν ἐκάστην Κυριακὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

Καὶ οἱ μὲν πωληταὶ θὰ εὐρίσκουν κάθε προστασίαν ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος, οἱ δὲ ἀγορασταὶ θὰ δύνανται νὰ προμηθευθῶσι ὅλα τὰ εἶδη εἰς τιμὰς Θεσσαλονίκης.